

„Tuuti lasta Tuonelahan.” — „Liten pilt, mot drömmars möte.”

Andante.

21.

p

Tu - ti las - ta Tuo - ne - la - han,
Li - ten pilt, mot dröm - mars mö - te

pp

cresc.

al - la nur - men nuk - ku - ma - han, Tuo - nen las - ten
slum - ra hän i graf - vens skö - te! Dö - dens ko - nung

cresc.

lau - la - tel - la Ma - nan nei - to - jen pi - del - lä! Tu pa suu - ri
önt skall sjun - ga för den lil - le sin slum - mersång, jung - frur sko - la

dim. *rit.*

Tuo - ne - las - sa, Ma - nan ma - jat a - va - rat!
gos - sen vag - ga u - ti dö - dens sto - ra land.

rit. *pp*

Lintuselle. — Till en fågel.

Allegretto.

22.

pp leggiero

p

1. Mik - si lau - lat,
1. Lil - la få - gel,

lin - tu - se - ni, vi - ser - te - let suol - la? Lau - lat aa - muin, puo - li - päi - vin,
hvar - för sjun - ger du i sko - gens göm - ma? Ar - la mor - gon, sär - la af - ton

p scherzando

lau - lat il - ta - puol - la.
di - na to - ner ström - ma.

pp

2.
Riemurinta, kaunokieli,
aina äänesi raikuu;
metsät, lehdot, vuoret, laaksot
äänestäsi kaikuu.

3.
Lentäisitkö, liehuisitko
ilman imarrusta?
Eikö ilo syttyisi
sun rinnassasi tuosta?

2.
Glädligt brusa dina sånger,
susa dina vingar,
och kring fält och lunder
aldrig melodin förklingar.

3.
Kunde väl så högt du sväfva,
fri från hvarje smärta,
och ej känna lust och glädje
födas i ditt hjärta?

Iltalaulu. — Aftonsång.

23. **Andantino.**

1. Tääl' yk - si - nä - ni lau - le - len, kun
1. Med sång - en som min föl - je - sven jag

il - ta tul - lut on; Nyt päi - vän työt jo lop - pu - nee ja pää - sen le - po -
går i frid - full kväll från ar - bets - da - gens trög - na flit till hvi - lan i mitt

hon. Nyt päi - vän työt jo lop - pu - nee, ja pää - sen le - po - hon. —
tjäll, från ar - bets - da - gens trög - na flit till hvi - lan i mitt tjäll. —

2.
Mä olen niinkuin lintunen,
joka metsässä visertää,
ei ole mulla turvaa
eik' yhtään ystävää. †

3.
Lennä, lennä lintuseni,
lennä ylös pilviin,
vie hartaat huokaukseni
luoksi Luojan taivaihin. †

2.
Jag sjunger såsom fågeln gör,
är fattig såsom han,
ty aldrig än på jordens rund
en enda vän jag fann. †

3.
Ack, flyg, ack, flyg, min fågel du,
dig höj ur skogens bryn,
och bär en ödmjuk mänskas bön
till skaparen i skyn! †

2.

Kulkeissani kuutamolla
kukkaiskedon poikki.
Näin siellä tytön ihanan,
joka kukkaisia noukki.

3.

Näin minä hänen sormessansa
sormuksen, joka kiiksi,
niinkuin veitsi terävä
se sydäntäni viilsi.

4.

Enkä mä muille ilmoita
mun sydän surujani.
Synkkä metsä ja kirkas taivas
ne tuntevat huolijani.

2.

När öfver mänljus äng jag gick,
där älsvor pläga dansa,
fager en mö jag såg blommor bryta
och sig med dem bekransa.

3.

På hennes finger märkte jag
en gyllne ring, som blänkte.
Borta var då min fröjd, och smärtan
sitt stål i hjärtat sänkte.

4.

Dock, aldrig mina sorger yppar jag,
men blir min tystnad trogen,
yppar dem ej för blåa himlen
och ej för dunkla skogen.

Kultaansa sureva. — Den längtande.

33. *Andante.*

The musical score is in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a prominent bass line with chords and moving lines. Dynamics include *p* (piano), *mf* (mezzo-forte), and *poco rit.* (ritardando). The score is divided into two systems, each with a vocal line and a piano accompaniment.

1. Voi, voi, kuin kul - lal - lein on niin pit - kä
1. Ack, ack min hjär - te - vän har så långt att

mat - ka kap - pa - le on kan - gas - ta ja vir - stan ver - ta vet - tä.
van - dra! För - sta ver - sten är det sjö och öds - lig hed den an - dra.

poco rit.

mf *poco rit. e dim.* *p*

2.

Minun kultani kaukana
ja kauas taisi mennä;
Eipä sinne pienet linnut
i'ässänsä lennä.

3.

Kunpa se pieni lintunen
sanoman nyt toisi,
suru menis mielestäni,
parempi mun oisi!

4.

Lennä, lennä lintunen!
Puhu kuullakseni,
kävitkö sinä kullan maalla,
näitkö kultaseni?

2.

Jag tror hans fjärran väg
ingen mäktar finna,
och Gud vet om någonsin
så långt små fåglar hinna!

3.

Om med en fågel bud
dock i dag han sände,
då blef åter hjärtat lätt,
min sorg i fröjd sig vände!

4.

Flyg, liten fågel, flyg
snabbt på vingar lätta!
Får i fjärran land du se
min vän - mig det berätta!

Polska.

Allegretto.

25.

The first system shows the piano introduction. It consists of a treble and bass clef staff. The treble clef staff has a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The music begins with a series of chords in the right hand and a simple bass line in the left hand. Dynamics include *f* (forte) and *sf* (sforzando), with a *dim.* (diminuendo) marking towards the end of the system.

The second system contains the first line of lyrics. The vocal line is in a treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature. The piano accompaniment is in a bass clef. Dynamics include *f* (forte) and *mf* (mezzo-forte). The lyrics are:

1. Met - sän pui - ta tuu - li tuu - dit - taa, ja jo - ka leh - ti liik - kuu,

1. Trä - den svig - ta un - der vin - dens brus och blad och gre - nar gun - ga.

The third system contains the second line of lyrics. The vocal line is in a treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature. The piano accompaniment is in a bass clef. Dynamics include *p* (piano) and *sf* (sforzando). The lyrics are:

ok - sat kei - nuu, kiik - kuu, kar - jan kel - lot kil - van kal - kat - taa ja

Hjor - dens al - la klo - ckor klin - ga mun - tert ge - nom hult och mo, och

The fourth system contains the third line of lyrics. The vocal line is in a treble clef with a key signature of one sharp and a 3/4 time signature. The piano accompaniment is in a bass clef. Dynamics include *p* (piano) and *mf* (mezzo-forte). The lyrics are:

lin - nut li - ver - tä - vät la la la la la la. Niin - pä nei - don mie - li

al - la fåg - lar dril - la la la la la la. Lu - stigt flad - dra ock - så

nuo - rell' i - jäl - lä len - tää ku - in leh - ti il - man tiel - - lä.
u - ti un - ga år fli - ckans bly - ga, jung - fru - li - ga tan - - kar,

Nän i - loi - ten vain ma lau - le - len la la la la la la la la la la la.
och hon sjung - er rod - nan - de och täck, la la la la la la la la la la la.

Kar - jan kel - lot kil - van kal - kat - taa ja lin - nut li - ver - tä - vät la la la la la la.
Klo - ckor klin - ga ge - nom hult och mo och al - la fåg - lar dril - la la la la la la la.

2.
Sunnuntaina taasen kiikuttaa
pojat iloissansa
kukin neitojansa.
Korkealle keinu heilahtaa
ja tytöt laulelevat
la la la la la la.
Niinpä neidon mieli nuorell' ijällä
lentää kuin lehti ilman tiellä.
Nän iloiten vaan mä laulelen
la la la la la la la la la la la.
Korkealle keinu heilahtaa
ja tytöt laulelevat
la la la la la la.

2.
Sommarsöndag är det glädjedag:
hvar gosse gungar då
sin raska flicka.
Gungan flyger upp i trädets topp
och flickorna de sjunga
la la la la la la.
Lustigt fladdra också uti unga år
flickans blyga, jungfruliga tankar,
och hon sjunger rodnande och täck:
la la la la la la la la la la la.
Gungan flyger upp i trädets topp
och flickorna de sjunga
la la la la la la.

Virran reunalla. — Vid elfens strand.

Moderato.

26.

1. Sen i - ha - nai - sen
1. Ack, här vi sut - to

vir - ran reu - nall' hausk' ol' en - nen ol - lak - sen, kun lin - nut lau - laa, ja ve - si pau - haa,
in - vid stranden af den sval - lande for - sens fall, där fåg - lar sjun - ga, där vå - gor bru - sa och

tuu - li ok - si - a häi - lyt - tää.
vin - dar su - sa i björk och tall.

2.

Siin' istuessan' ja laulaessan'
aika on nyt ikävä!
Kun ehto tulis' ja päivä laskis,
mä saisin kultani kohdata.

3.

Sun kauniit kasvos', sun kelta tukkas'
minun tyynni on pettäneet,
vaan ei myös kasva niin kaunist' kukkaa,
oman kultani vertaista.

2.

Ja, här vi sutto och här vi sjöngo—
ack, hur ljuft att det minnas än!—
O, komme kvällen och sjönke solen,
att jag fick träffa mitt hjärtas vän!

3.

De fagra kinder, de gula lockar
mig bedårat uti mitt sinn',
men också fins ingen annan flicka,
så vän och vacker som vänner min.

„Ah, mun rakas lintusen.“ — „Ack, mitt kära hjärtegull.“

Andante.

27. *pp* *p*

1. Ah, mun ra - kas lin - tu -
1. Ack, mitt kü - ra hjär - te -

p cresc.

sen! Sy - dä - men' on - su - rui - nen, si - nun läh - tes',
gull, som har öf - ver - gif - vit mig, sorg - sen går jag

p cresc.

p

kul - tai - sen', tääll' mie yk - sin huo - kai - len.
för din skull, läng - tar, läng - tar blott till dig!

pp *Lento* *ritard.*

2.
Yksin tässä laulelen,
suruissani veisailen,
eikä kukaan lohduta,
murheen alla virvoita.

2.
Ensam sjunger jag min sång,
sjunger den för bärg och dal!
Tiden görs mig tung och lång,
ingen lindrar mina kval.

Sulhon suru. — Fästmannens sorg.

Andante.

28.

The piano introduction is in 2/4 time, key of B-flat major. It begins with a treble clef staff containing a whole rest. The piano part starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic, featuring a steady eighth-note accompaniment in the bass and chords in the treble.

p

1. Nei - ti kau - nis, kul - ta lik - ka luo - vu mi - nun
 1. Va - ekra - tär - na fa - gra fli - cka, vill du bli min

The vocal line begins with a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note accompaniment in the bass and chords in the treble.

puo - - leen: muu - toin mus - ta tui - ki mur - run i - kä - vään ja
 ma - - ka? An - nars skall mitt sin - ne - sör - ja och min själ dig

The vocal line continues with the same piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note accompaniment in the bass and chords in the treble.

huo - - leen.
 sak - - na.

The vocal line concludes with a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment concludes with a mezzo-forte (*mf*) dynamic, then a piano (*pp*) dynamic, and finally a ritardando (*rit.*) marking.

2.

Kaikki pienet lintuisetkin
rinnatusten laulaa;
Anna armas kultaseni
sevätä mun kaulaa.

3.

Silloin meidän välillämmen
veri lämmin leikkis,
silmät niinkuin ehtootähti
suloisesti tuikkis.

4.

Mutta lienet uskonut
sa pahan mieron kielii,
kosk' on sydän muuttunut
ja tullut toinen mieli.

2.

Fåglar små de sjunga ju
i frid och fröjd och gamman.
Käraste, låt oss som dessa
bygga bo tillsammans.

3.

Hjärta invid hjärta, bloden
varmare skall strömma,
och din blick, lik aftonstjärnan,
skall i sällhet drömma.

4.

Men du tyckes vilja höra
hvad förtälet säger,
och ej mer för mig ditt hjärta
någon kärlek äger!

Suukkonen. — Kyssen.

Allegretto.

29.

1. Tu-le tän-ne, poi-ka-kul-ta, an-na suu-ta mul - le!
1. Tryck en kyss på mi - na läp-par! Vä-ckra gos-se skyn - da!

2. mul - - le! Ei tuo äi - ti to - ru - ne ja ej tuo syn - ti - ol - le.
skyn - - da! Ej din mo - der dig lär ban - na, ej det är att - syn - da.

2.

Konsa tulee toinen vuosi,
lähden kullan luoksi.
Elämähän, olemahan
rakkantensa vuoksi.

2.

Nästa år vid flyttningstiden
skola bort vi vandra,
bygga oss ett bo tillsammans,
älska ömt hvarandra.

Toivova. — Önskan.

Moderato.

30.

p

1. Voi, jos il - ta jou - tui - si, vai - vat vai - men -
 1. Ack, om da - gen svun - ne hän, smär - tans flod fick

p

tui - si, hi - ki - hel - met hui - vui - si, ja ar - mas lai - men - tui - si!
 stan - na, kväl - len kom - me tyst och vän och sval - ka - de min pan - na!

mf

Sil - loin ois, oi, sil - loin ois. Mun rin - nas - sa - ni nau - - ha,
 Då till sist jag fin - ge ro och kun - de gläd - jas å - - ter,

p

sil - loin ois, oi sil - loin ois, mun rin - nas - sa - ni rau - ha!
 då till sist jag fin - ge ro och kun - de gläd - jas å - ter.

pp

2.
 Oi, jos armas lähtisi,
 Papin pakinoille,
 hentukseni heltöytyisi,
 taipuis talosille!
 †Silloin ois, oi silloin ois.
 Mun rinnassani rauha! †

2.
 Ack, om blott min hjärtevän
 huldt uppå mig hörde
 och vår fromme pastor se'n
 till altaret oss förde!
 †:Då till sist jag finge ro
 och kunde glädjas åter. †

Ruusku. — Rosen.

Andante.

31.

1. Ruu-su kas - vaa kun-na - hal - - - la ja
 1. Blyg en ros ur grönskans skö - - - te mot

kai - nosti kimmel - tää, vaan ruu - su - a kun kat - son niin kyy - nel' sil - mään
 lju - set vä - gen fann. Hon ni - ckar mig till mö - te, men jag blott grå - ta

jää; Vaan ruu - su - a kun kat - - son, niin kyy - nel' sil - mään jää. —
 kan. Hon ni - ckar mig till mö - - te, men jag blott grå - ta kan. —

2.
 Oi ruusu kunnahalla
 mull' hymyilet sä vaan,
 †:ei huolet sua paina,
 et' kaihoa tunnekkaan. †

2.
 Du ler uti din lycka,
 åt mig du ler också:
 †:bekymmer dig ej trycka,
 ej längtans kval dig nå †

Sureva. — Den sörjande.

Andante.

32.

1. Tai - vas on si - ni - nen ja
1. Se, mel - lan sky - ar

mf *dim. e rit.* *p* *a tempo*

val - koi - nen ja täh - tö - si - ä täyn - nä,
him - len är blå och full af stjär - nor kla - ra!

mf
niin on mun nuo - ri sy - däm - me - ni a - ja - tuk - si - a täyn - nä,
Så är mitt sin - ne ock fylldt af tan - kar, som kom - ma och som fa - ra,

mf

mf *p*
niin on mun nuo - ri sy - däm - me - ni a - ja - tuk - si - a täyn - nä.
så är mitt sin - ne ock fylldt af tan - kar, som kom - ma och som fa - ra.

mf *p*

2.
Kulkeissani kuutamolla
kukkaiskedon poikki.
Näin siellä tytön ihanan,
joka kukkaisia noukki.

3.
Näin minä hänen sormessansa
sormuksen, joka kiilsi,
niinkuin veitsi terävä
se sydäntäni viilsi.

4.
Enkä mä muille ilmoita
mun sydän surujani.
Synkkä metsä ja kirkas taivas
ne tuntevat huolijani.

2.
När öfver månljus äng jag gick,
där älfsor pläga dansa,
fager en mö jag såg blommor bryta
och sig med dem bekransa.

3.
På hennes finger märkte jag
en gyllne ring, som blänkte.
Borta var då min fröjd, och smärtan
sitt stål i hjärtat sänkte.

4.
Dock, aldrig mina sorger yppar jag,
men blir min tystnad trogen,
yppar dem ej för blåa himlen
och ej för dunkla skogen.

Kultaansa sureva. — Den längtande.

33. Andante. *p*

1. Voi, voi, kuin kul - lal - lein on niin pit - kä
1. Ack, ack min hjär - te - vän har så långt att

poco rit.

mat - ka kap - pa - le on kan - gas - ta ja vir - stan ver - ta vet - tä.
van - dra! För - sta ver - sten är det sjö och öds - lig hed den an - dra.

poco rit. e dim. *p*

2.
Minun kultani kaukana
ja kauas taisi mennä;
Eipä sinne pienet linnut
i'ässänsä lennä.

3.
Kunpa se pieni lintunen
sanoman nyt toisi,
suru menis mielestäni,
parempi mun oisi!

4.
Lennä, lennä lintunen!
Puhu kuullakseni,
kävitkö sinä kullan maalla,
näitkö kultaseni?

2.
Jag tror hans fjärran väg
ingen mäktar finna,
och Gud vet om någonsin
så långt små fåglar hinna!

3.
Om med en fågel bud
dock i dag han sände,
då blef åter hjärtat lätt,
min sorg i fröjd sig vände!

4.
Flyg, liten fågel, flyg
snabbt på vingar lätta!
Får i fjärran land du se
min vän - mig det berätta!

„Mistäs tulet, poikani iloinen?“ — „Hvadan kommer du, käraste sonen min?“

Andante con moto.

34. *mf* *p*

1. „Mis - täs tu - let,
1. Hva - dan kom - mer du,

mf

kus - tas tu - let, poi - ka - ni i - loi - nen?“ „Me - ren ran - nal - ta,
hva - dan kom - mer du, kä - ra - ste so - nen min? I - från hafs - stranden,

mf

me - ren ran - nal - ta, äi - ti - ni kul - ta - nen, Me - ren ran - nal - ta,
i - från hafs - stran - den, kä - ra - ste mo - der min, I - från hafs - stran - den,

p *rit.*

me - ren ran - nal - ta, äi - ti - ni kul - ta - nen.
i - från hafs - stran - den, kä - ra - ste mo - der min.

p *rit.* *p*

2.
„Mitä sieltä tekemästä,
poikani iloinen?“
„Hevostani juottamasta,
äitini kultainen.“

2.
„Hvad var det väl där du gjorde
käraste sonen min?“
„Vattnat har jag mina fålar,
käraste moder min.“

3.
„Mist' on miekkasi vereen tullut,
poikani iloinen?“
„Pistin veljeni kuoliaksi,
äitini kultainen.“

4.
„Mintähen sinä veljesi pistit,
poikani poloinen?“
„Mintähen naistani nauratteli,
muorini kultainen.“

5.
„Minne nyt sinä itse joudut,
poikani poloinen?“
„Muille maille vierahille,
muorini kultainen.“

6.
„Koskas sieltä kotihin käännyt,
poikani poloinen?“
„Konsa korppi valkenevi,
muorini kultainen.“

7.
„Koska korppi valkenevi,
poikani poloinen?“
„Konsa hanhi mustenevi,
muorini kultainen.“

8.
„Koska hanhi mustenevi,
poikani poloinen?“
„Konsa kivi veen päällä pyörii,
muorini kultainen.“

9.
„Koskas kivi veen päällä pyörii,
poikani poloinen?“
„Konsa höyhen pohjaan painuu,
muorini kultainen.“

10.
„Koskas höyhen pohjaan painuu,
poikani poloinen?“
„Konsa päivä sydänyöllä paistaa,
muorini kultainen.“

11.
„Koskas päivä sydänyöllä paistaa,
poikani poloinen?“
„Konsa kuuhut kuumasti polttaa,
muorini kultainen.“

12.
„Koskas kuuhut kuumasti polttaa,
poikani poloinen?“
„Konsa tähdet taivaalla tanssii,
muorini kultainen.“

13.
„Koskas tähdet taivaalla tanssii,
poikani poloinen?“
„Konsa kaikki tuomiolle tullaan,
muorini kultainen.“

3.
„Hurn är ditt svärd så blodigt,
käraste sonen min?“
„Jag har dödat min egen broder,
käraste moder min.“

4.
„Hvarför har du din broder dödat,
käraste sonen min?“
„Hvarför kysste han min älskade,
käraste moder min?“

5.
„Hvart skall nu din färd du ställa,
käraste sonen min?“
„Jag vill draga till fjärran länder,
käraste moder min.“

6.
„Säg, när kommer du hit tillbaka,
käraste sonen min?“
„Jo, när korpen får hvita fjädrar,
käraste moder min.“

7.
„När får korpen hvita fjädrar,
käraste sonen min?“
„Jo, när gåsen en gång får svarta,
käraste moder min.“

8.
„När blir gåsen svart till färgen,
käraste sonen min?“
„När på vattnet en grästen flyter,
käraste moder min.“

9.
„Och, när flyter sten på vattnet,
käraste sonen min?“
„När ett dun till botten sjunker,
käraste moder min.“

10.
„Och när sjunker ett dun till botten,
käraste sonen min?“
„När vid midnatt solen skiner,
käraste moder min.“

11.
„Men när skiner sol vid midnatt,
käraste sonen min?“
„När som månen glödhet bränner,
käraste moder min.“

12.
„Och när bränner månen glödhet,
käraste sonen min?“
„När som himlens stjärnor dansa,
käraste moder min.“

13.
„Säg när dansa himlens stjärnor,
käraste sonen min?“
„När vi alla till domen kallas,
käraste moder min.“

„Riemuinen rintani kauneasti kaikui.“ – „Glädjen har sjungit sin sång i mitt hjärta.“

Allegretto.

35. *mf* *p*

Rie - mui - nen rin - ta - ni
Gläd - jen har sjun - git sin

mf *p*

kau - ne - as - ti kai - kui päät - tä vän ei luo - lun - na lau - lu -
sång i mitt hjär - ta, ljuf - ligt det klap - pat af mo - ders

mf *p*

jaan, tu - li mul - le poi - ka - nen toi - sil - ta mail - ta, syn - tyi - pä
fröjd; O, du min lil - la, min fröjd och min smär - ta, ljuf - va - ste

poi - ka - nen maail - - maan.
gäst i - från him - mels - höjd.

dim.

Kultaselle. — Min hjärtans kär.

Moderato.

36.

p

1. Mi - nun kul - tain
1. Va - cker är min

1. 2.

kau - nis on, sen suu kuin au - ran kuk - - ka. kuk - - ka.
hjär - tans kär och blå - - a ö - gon har hon, har hon;

mf *f*

Si - ni - set sil - mät sil - lä on ja kul - - ta - nen sen
mun - nen är lik - som ett bär, och gyll - - ne lo - ckar

mf *f* *dim.*

tuk - ka.
har hon.

p *poco ritard.*

2.
Älä sure sorja neito,
vaikk' oot toisen orja:
kohta kuluu kuusi vuotta,
kyllä sinut korjaan.

2.
Sörj ej än, min vackra vän,
fastän du andra tjänar;
tid, som går, om några år
helt säkert oss förenar.

Kesä-ilta. — Sommarafton.

Moderato.

37. *p*

p

p

Ol' kau-nis ke - sä -
En va-cker som - mar -

il - - ta kun laak - sos - sa kä - ve - - lin, siell' koh - - ta - sin
af - - ton jag gick mig i da - len hän. Då kom mig till

red. * *red.* *

ty - - tön, jot' ai - na muis - te - len. Siell' koh - - ta - sin
mö - - tes en fli - cka ung och vän. Då kom mig till

dim.

ty - - - tön, jot' ai - - na muis - te - - len. Hän kan - te - lo - a
 mö - - - tes en fli - - cka ung och vän. På kan - te - le hon

pp

soit - - ti ja lau - lun lau - le - li, se tun - - tee - ni
 spel - - te och sjöng med ljuf - lig röst och lyck - - li - ga

pp

voit - - - ti ja hel - - tyi syöm - me - - ni. Se
 kän - - - stor upp - - väck - - tes i mitt bröst, och

pp

tun - - tee - ni voit - ti ja hel - tyi syöm - me - - ni.
 lyck - - li - ga kän - stor upp - - väck - tes i mitt bröst.

mf *rall.*

„Läksin minä kesäyönä käymään.“ — „Jag gick mig en sommarnatt uti lunden.“

Andantino.

38.

1. Läk - sin mi - nä ke - sä - yö - nä käy - mään, sii - hen laak - soon,
 1. Jag gick mig en sommar-natt u - ti lun - den, där så of - ta jag

kus - sa kuun - te - lin päi - - vää, kus - sa lin - - tu - set
 bi - dat mor - gon - - - stun - - den, där små fåg - - lar - na

lau - laa, met - sä - ka - nat - kin ne pau - - haa,
 dril - la, sko - gen är så tyst och stil - - la

ja mun sy - dä - me - ni et - sii le - poa ja rau - - haa.
 och mitt hjär - ta fin - ner ro från värld - - de - nes vil - - la.

2.

Katsoin minä alas vetten puoleen
 näin rannalla tytön kauniin ja nuoren,
 joka istui ja itki,
 katsoi aaltoja pitkin,
 ja hän oli surullinen joka hetki.

3.

„Mitä itket, sä raukka, rannalla yksin?
 Ja sun silmistäsi vedet vierivät nytkin.
 Mikä tuska ja vaiva
 sinun sydäntäsi kaivaa,
 ei anna sydän-yölläkään hoivaa?“

4.

Hän vastasi: „sepä suru mua vaivaa,
 kun ei koskaan tule takasin se laiva,
 jossa kultani kulki
 poikki aaltojen julki;
 Minun jätti ja surun sydämehen sulki.

5.

Jo nyt odotellut olen viikkoa kaksi
 juuri tyhjään, näy ei tulevaksi;
 Mikä mahtanee olla!
 Jopa taisiki kuolla,
 vain on vankina meren toisella puolla.“

6.

Ja hän katseli vähän aikaa vielä,
 näki aalloilla pilven punertavan siellä;—
 Pilvi ei ollut vainkaan,
 tunsu kultansa laivan—
 ylistetty nyt luoja maan ynnä taivaan!

2.

*Min kosa jag ställer hän emot stranden.
 En flicka med pannan lutad mot handen,
 blickar längtande frågor
 mot de villande vågor,
 och en oro där brann i kindernas lågor.*

3.

*Hvad saknar du här, hvad sörjer du, flicka,
 säg, hvarför skall i tårar du blicka,
 säg, hvad hopp, som dig dårat,
 hvad ditt hjärta har sårat,
 hvad din blick uti nattens timma har tårat?*

4.

*Hon svarade: „ack hvad tröst kan jag vinna,
 då min älskling jag icke åter kan finna!
 Öfver vågorna vida
 såg jag seglena skrida
 Och min lott, den blef att längta och lida.*

5.

*Veckor tvänne nu jag väntat förgäfvets
 och mitt bröst af längtans suckar häfves!
 Hvilka äro hans öden?
 Har han slumrat i döden,
 eller bindes han i fjärran länder af nöden?“*

6.

*Hon dröjde ännu en stund invid stranden.
 Plötsligt såg hon ett moln långt bort vid himlaranden.
 Åter hoppet sig tände,
 fröjd i hjärtat hon kände:
 intet moln det var, men hennes vän, som återvände!*

Lypsäjän laulu. — Mjölkpigans visa.

Allegretto.

39.

mf

1. Tuol-ta-pa kuu - - luu kar-jan kel - - lot
2. Sei-sop-pa kir - - jo, sei-sop-pa kul - - ta

1. Be-tan-de hjo - - dens klo-chor klin - - ga,
2. Stil-la nu gull - - ros, me-dan jag mjöl - - kar

mf *pp* *p*

rit. *a tempo*

tpruikit, tpruikit, tpruikit, tprul-li - ta, tprul-lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
tpruikit, tpruikit, tpruikit, tprul-li - ta, tprul-lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
tpruikit, tpruikit, tpruikit, tprul-li - ta, tprul-lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
tpruikit, tpruikit, tpruikit, tprul-li - ta, tprul-lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam

rit. *a tempo* *mf*

f

ta-li tu-la ti-la tu-la ti-la tu-la ram!
ta-li tu-la ti-la tu-la ti-la tu-la ram!
ta-li tu-la ti-la tu-la ti-la tu-la ram!
tu-li tu-la ti-la tu-la ti-la tu-la ram!

f *mf* *pp*

p

1. Voi - sen tu - - - han-nen kant-tu - ra, kun sot - kit ai - - no - an
 2. Koh - ta ma lyön - - - sua - a kiu - lul - lain, ett' van - teet sar - - vis - sa.
 3. Me - ne kant - - - tu - ra met - sä - hän ja ä - lä huo - - men - na
 1. Fu - la stub - - - be med gre - nig rot, hur il - la har du ej
 2. Snart med min stöf - - - va jag dig slår, så ban - den hän - - gan - de
 3. Gå nu, gull - - - ros, i sko - gen in men kom till - ba - - ka vid

val - - ke - a - poh - ja sen hui - vi - ni, hui - vi - ni, hui - vi - ni, tprul - li - ta
 niin et - - tä van - teet sar - vis - sa, sar - vis - sa, sar - vis - sa, tprul - li - ta
 ä - lä tu - le ta - ka - sin huo - men - na, huo - men - na, huo - men - na, tprul - li - ta
 smut - sat mitt för - klä' det pri - cki - ga, pri - cki - ga, pri - cki - ga, tprul - li - tu
 blif - - va på hor - nen de kro - ki - ga, kro - ki - ga, kro - ki - ga, tprul - li - tu
 ro - - pet det kal - lan - de, kal - lan - de, kal - lan - de, kal - lan - de, tprul - li - ta.

p

tprul - li - ta tprul - lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
 tprul - li - ta tprul - lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
 tprul - li - ta tprul - lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
 tprul - li - ta tprul - lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
 tprul - li - ta tprul - lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam
 tprul - li - ta tprul - lin ram - tam ta - li tu - la ti - la tu - la rim - tam

ta - li tu - la ti - la tu - la ti - la tu - la ram!
 ta - li tu - la ti - la tu - la ti - la tu - la ram!
 ta - li tu - la ti - la tu - la ti - la tu - la ram!
 ta - li tu - la ti - la tu - la ti - la tu - la ram!
 ta - li tu - la ti - la tu - la ti - la tu - la ram!

Matkalle aikova. — Resenären.

Moderato.

40.

En-si-mäi-nen juh - - la kun
När den ljuf - va vå - - ren kring
a tempo

p *rit.* *p*

vuo-den si-sään lan - kee, sil - loin mä ai - von mat - ka-ta pois. Ei oo mul-la
jor-den bredt sin slö - ja, dra - ger jag bort till främ - man-de land. In-gen vacker

mf

kul-taa, jo-ka pe-rään su - ree, sil - lä mä tah - don mat - ka-ta pois.
fli - eka her att jag skall drö - ja, el - ler mig rä - eker kär - ligt sin hand.

rit. *p* *rit.*

Tuomen juurella. — Under häggen.

Andantino.

41.

1. Tuo-mi on vir - ran reu - nal - la, jon-ka
1. Tätt in-vid flo - den står en hägg, där i

p *rit.* *p* *a tempo dolce e con molto espressione*

juu - rel-la mi - nä it - - kin, tuo - mi on vir - ran reu - nal - la, jon-ka
 sorg jag har böjt min pan - - na. Tätt in-vid flo - den står en hugg där i

cresc. *p*

cresc. *p*

juu - rel-la mi - nä it - - kin. Vie - rail-le mail - le kul - ta-ni läk - si ja
 sorg jag har böjt min pan - - na. Bort i-från mig min äl - ska-de fa - rit och

p

p

jät - ti mun tän - ne yk - - sin. Vie - rail-le mail - le kul - ta-ni läk - si ja
 en - sam jag här fått stan - - na. Bort i-från mig min äl - ska-de fa - rit och

mf *f* *p*

mf *f* *p*

jät - ti mun tän - ne yk - - sin.
 en - sam jag här fått stan - - na.

Lento.

pp *p* *rall.*

2.
 Kätke tuoni kyneleeni,
 sulje kuolo silmäseni,
 ole sitten ystäväin
 koska jäin minä yksinäin.

2.
 Dödsängel, torka från min kind
 mina tårar, som heta strömma!
 Nalkas att mig hugsvala och slut mig
 barmhärtigt i grafvens gömma!

Linjaalirattaat. — Fjäderkärnan.

(Illoa ja surua.)

(Glädje och sorg.)

Allegro ma non troppo. (♩ = 108.)

mf (3^a volta pp)

42.

Ei - kä ne pie-net lin-jaa-li-rat-taat kei-ku-tel-la
 Ei - kä se van-ha uu-del-le kul-lal-le me-ne-mäs-tä
Ej lil-la kär-ran, kär-ran på fjäd-rar ska-kas tål mot
Ej kan den gam-la kü-re-stan hind-ra att man med en

kes-tä, ja kes-tä, ei - kä ne pie-net lin-jaa-li-rat-taat kei-ku-tel-la kes-tä.
 es-tä, ja es-tä, ei - kä se van-ha uu-del-le kul-lal-le me-ne mäs-tä es-tä.
röt-ter och ste-nar, ej lil-la kär-ran, kär-ran på fjäd-rar ska-kas tål mot ste-nar.
ann' sig för-e-nar, ej kan hon hindra att man sitt hjär-ta med en ann' för-e-nar.

Fine. poco ritard. dim.

Andante. (♩ = 60.)

p mesto.

(Sureva neito.) Min-kä mä tai-dan on-nel-lein, kun on-ne-ni on niin ko - - va, kun mi-nä lem-min
 (Sörjande flicka) Hvad skall jag gö-ra i min sorg? Att hop-pas lär fö-ga bå - - ta. Den, som jag äl-skar,

p mesto

sel-lais-ta poi-kaa, jok' o-li toi-sen o - ma. Kun mi-nä lem-min sel laista poi-kaa,
 till - hör en an - nan, blod vill mitt hjär-ta grä - ta. Den, som jag äl-skar till hör en an - nan,

mf

Allegro ma non troppo.

jok' o - li toi - sen o - ma. Ei - kä ne pie - net lin - jaa - li - rat - taat kei - ku - tel - la
 blod vill mitt hjär - ta grå - ta. Ei - kä se van - ha uu - del - le kul - lalle me - ne mäs - tä
 Ej lil - la kär - ran, kär - ran på fjä - drar ska - kas tål mot
 Ej kan den gamla kä - re - stan hind - ra att man med en

p

ke - stä ja ke - stä, ei - kä ne pie - net lin - jaa - li - rat - taat kei - ku - tel - la ke - stä.
 es - tä, ja es - tä, ei - kä se van - ha uu - del - le kul - lalle me - ne mäs - tä es - tä.
 röt - ter och ste - nar, ej lil - la kär - ran, kär - ran på fjä - rar ska - kas tål mot ste - nar.
 ann' sig för - e - nar, ej kan hon hindra att man sitt hjär - ta med en ann' för - e - nar.

dim e rit.

Andante.

Ei se o - le rauk - ka, jo - ka ran - to - ja sou - taa, ran - to - ja sou - taa, ran - to - ja sou - taa,
 Ei kan den be - kla - gas, hvilken fär - das på böl - jan, fär - das på böl - jan, fär - das på böl - jan,

p

vaan se on rauk - ka, jo - ka ran - nal - la is - tuu, ran - nal - la is - tuu ja it - - kee.
 men den är djupt be - klagans - värd hvil - ken sit - ter en - sam på stran - den och snyf - - tar.

cresc. *p* *rit.*

cresc. *sf* *p* *rit.*